

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 1619/2020
11.02.2021. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бранислава Босиљковића, председника већа, Бранке Дражић и Данијеле Николић, чланова већа, у парници тужиоца Земљорадничке задруге „Задругар“ из Чачка, чији је пуномоћник Смиљана Ристић адвокат из ..., против тужене Републике Србије, коју заступа Државно правобранилаштво Републике Србије – Одељење у Краљеву, ради утврђења права задружне својине, одлучујући о ревизији тужене која је изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 4318/19 од 29.11.2019. године, у седници већа која је одржана дана 11.02.2021. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија тужене изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 4318/19 од 29.11.2019. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Чачку П 990/18 од 30.05.2019. године ставом првим изреке, усвојен је тужбени захтев па је утврђено према туженој да тужилац има право задружне својине на катастарској парцели ... КО ... површине 1.28,60 ха, згради број 1 (остале зграде) површине у габариту 282 м², згради број 2 (остале зграде) површине у габариту 109 м², згради број 3 (остале зграде) површине у габариту 84 м², згради број 4 (остале зграде) површине у габариту 149 м² и згради број 5 (остале зграде) површине у габариту 13 м², изграђених на кат.парцели број ... КО ..., што је тужена дужна признати и дозволити тужиоцу упис овог права код Службе за катастар непокретности Чачак без даљег присуства и посебне сагласности или накнадне дозволе, у року од 15 дана по пријему пресуде. Ставом другим изреке, обавезана је тужена да тужиоцу на име накнаде трошкова парничног поступка исплати износ од 427.500,00 динара у року од 15 дана од дана правноснажности одлуке под претњом извршења.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж 4318/19 од 29.11.2019. године одбијена је као неоснована жалба тужене и потврђена пресуда Вишег суда у Чачку П 990/18 од 30.05.2019. године.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужена је благовремено изјавила ревизију због погрешне примене материјалног права.

Испитујући побијану пресуду у смислу одредбе члана 408. ЗПП, („Службени гласник РС“, број 72/11 са изменама и допунама), Врховни касациони суд је нашао да ревизија тужене није основана.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП на коју ревизијски суд пази по службеној дужности.

Према утврђеном чињеничном стању, решењем Среске експропријационе комисије из Чачка број 15689/50 од 12.07.1950. године у корист Сељачке радне задруге „Будућност“ у Трнави, за потребе изградње економског дворишта, спроведена је потпуна експропријација катастарских парцела .../..., .../... и ... све у КО ... у укупној површини од 2.16,68 ха, у својини АА из ..., и одређено је да је СРЗ дужна да, на име накнаде експроприсаног земљишта, уступи власнику АА своје имање које сачињавају катастарске парцеле ..., ..., ... и ... КО ..., у површини од 1.94,16 ха. Дана 27.08.1980. године збор радника ОУР „Задругар“ је донео одлуку да се изгради живинарска фарма у радној јединици ... за узгој кокица носилца, па је правни претходник тужиоца сазидао постојеће објекте својим средствима и то наменски, према напред наведеној одлуци. У ЛН ... КО ... катастарска парцела ..., земљиште под зградом-објектом број 1, 2, 3 4, 5 и земљиште уз зграду-објекат, укупне површине 1.28,60 ха уписана је као друштвена својина а носилац права на самој парцели и постојећим објектима је Земљорадничка задруга „Задругар“ из Чачка, са обимом удела 1/1. Решењем РГЗ Службе за катастар непокретности Чачак од 03.07.2007. године одбијен је захтев тужиоца за упис задружне својине на КП ... КО ..., са образложењем да нису испуњени општи услови за промену јер служба не поседује исправу да је непокретност стечена теретним правним послом, нити је исту по позиву доставио подносилац захтева. Дана 08.07.2016. године Земљорадничка задруга „Задругар“ у стечају је закључила са Конзорцијумом физичких лица уговор о купопродаји стечајног дужника као правног лица, који је оверен дана 15.07.2016. године под бр. ОУП 3247-2016 од стране јавног бележника Мирослава Станковића. Чланом 2. овог уговора извршена је купопродаја 33 „Задругар“ у стечају као правног лица уписаног у Агенцији за привредне регистре РС, тако да купац у потпуности стиче својину над основним капиталом овог привредног друштва (тачка 1.). Спецификација са описом и техничким карактеристикама имовине стечајног дужника, дата је у прилогу 2. који чини саставни део уговора, у коме је констатовано да се стечајни дужник у том моменту налазио у својини, коришћењу и државини непокретности, између осталих и катастарске парцеле број ... КО ... површине 12.860,02 метара квадратних, по врсти грађевинско земљиште изван грађевинског подручја, врста права-својина, облик својине-друштвена, са обимом удела 1/1, као и под тачком 11. остале зграде изграђене на тој катастарској парцели, уписане у ЛН ... КО ..., као друштвена својина, корисник Земљорадничка задруга „Задругар“ из Чачка. Овај уговор је у целости реализован. Конзорцијум физичких лица, као уговорна страна је исплатио купопродајну цену и ушао у посед непокретности, а тужена није имала примедбе у погледу имовине обухваћене стечајном масом.

На правилно и потпуно утврђено чињенично стање, правилно су нижестепени судови применили материјално право када су усвојили тужбени захтев и утврдили право својине тужиоца на непокретностима које су предмет спора.

Одредбом члана 133. Закона о стечају („Службени гласник РС“ број 104/09 са изменама и допунама) прописан је поступак продаје, уз обавезу стечајног судије да

решењем констатује да је продаја извршена и да наложи одговарајућем регистру упис права својине и брисање терета насталих пре извршене продаје, односно упис других права стечених продајом. Наведено решење, са доказом о уплати цене је основ за стицање и упис права својине купца, без обрзира на раније уписе и без терета, као и без икаквих обавеза насталих пре извршене купопродаје, укључујући и пореске обавезе и обавезе према привредним субјектима пружаоцима услуга од општег интереса који се односе на купљену имовину (став 10.). Одредбом члана 135. истог закона прописано је да предмет продаје може бити и стечајни дужник као правно лице, уз сагласност одбора поверилаца и претходно обавештење разлучних и заложних поверилаца, у складу са чланом 133. овог закона.

Дакле, у поступку стечаја који је спроведен у складу са напред цитираним законским прописом, извршена је продаја стечајног дужника као правног лица па је тужилац даном закључења уговора који је у целости извршен, постао власник катастарске парцеле коју је правни претходник тужиоца стекао теретним путем и објекта саграђених на основу одлуке збора радних људи земљорадничке задруге, на тој парцели, својим средствима и наменски, с тим да тужена у поступку вршења јавних овлашћења, приликом спровођења стечајног поступка, није имала примедбе у погледу имовине обухваћене стрчајном масом.

Неосновани су наводи у ревизији тужене да су нижестепени судови погрешно применили материјално право зато што су утврдили тужиоцу више права него што је имао његов правни претходник, који је предметну парцелу добио на коришћење без накнаде, решењем Среске експропријационе комисије из Чачка број 15689/50 од 12.07.1950. године којим је извршена експропријација катастарских парцела које су предмет тужбеног захтева у корист правног претходника тужиоца, Сељачке радне задруге „Будућност“ из Трнавe, а независно од овог решења, решењем Народног одбора Општине Чачак од 10.07.1962. године и решењем Народног одбора Среза Љубићко-Трнавског од 14.06.1955. године спорне катастарске парцеле су дате на коришћење, а не у својину, Сељачкој радној задрузи „Будућност“ у Трнави.

Наиме, катастарска парцела која је предмет спора је стечена теретним путем јер је правном претходнику тужиоца управо решењем Среске експропријационе комисије из Чачка број 15689/50 од 12.07.1950. године, иста дата у поступку експропријације, а за потребе изградње економског дворишта, с тим што је правни претходник тужиоца власнику катастарских парцела, између осталог и катастарске парцеле која је предмет спора, уступио друге катастарске парцеле. Спорна парцела није била предмет располагања решењем Народног одбора Општине Чачак од 10.07.1962. године, ни решењем Народног одбора Среза Љубићко-Трнавског од 14.06.1955. године.

Позивање тужене у ревизији да у току поступка није доказан правни континуитет правног претходника тужиоца и корисника земљишта који је наведен поменутих актима није основано, јер чињеница да је Земљорадничка задруга „Задругар“ уписана у катастру непокретности као корисник спорних непокретности које је у поступку експропријације (теретним путем) стекла Сељачка радна задруга „Будућност“ у Трнави, довољан је доказ о правном континуитету.

Такође нису основани наводи у ревизији тужене да је конзорцијум физичких лица у стечајном поступку купио правно лице које је тужилац у овој парници и она

права која је имао задругар, има их и данас, па из таквог образложења другостепеног суда произлази да је „тужилац купио тужиоца”. Наиме, конзорцијум физичких лица је купио ЗЗ „Задругар“ Чачак у стечају и на тај начин није измењена форма организовања тужиоца као задруге, већ његова власничка структура и статус који је престао да буде статус задруге у стечају.

Са изнетих разлога, сагласно одредби члана 414. ЗПП одлучено је као у изреци.

**Председник већа – судија
Бранислав Босиљковић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић